

El govern “progressista” condecora als que varen hostiar al poble català amb més contundència l’1 d’octubre

Mentre a Catalunya s’obre una investigació judicial contra uns policies per ús excessiu de la força durant el referèndum del Primer d’Octubre del 2017, des del Ministeri de l’Interior del Govern d’Espanya, se’ls condecora amb medalles i se’ls concedeixen pagues vitalícies exactament pel mateix motiu.

En un primer moment, la Generalitat va xifrar els ferits durant el referèndum en 893 persones. No obstant això, després de diversos nous informes, el Departament de Salut ha arribat a compendiar 1.066 ferits, 23 d’ells majors de 79 anys i dos d’ells menors d’11 anys a causa de les càrregues policials. Per la seva part, la delegació del Govern espanyol a Catalunya va estipular la xifra en 800 ferits, dels quals nou eren policies nacionals, dos Guardes Civils i un Mossos d’Esquadra. Malgrat aquests balls de xifres, el que queda clar després de les imatges registrades durant aquella jornada, és que la policia es va acarnissar de manera violenta contra gent desarmada que pretenia exercir el seu dret democràtic a l’autodeterminació.

El govern de Rajoy va enviar als policies a reprimir amb violència i el govern de Pedro Sánchez i Pablo Iglesias els condecora ara, demostrant així que per més teatres que muntin les diferents forces polítiques de la burgesia en el Parlament espanyol, en les qüestions més bàsiques estan d’acord. Tots dos governs estan d’acord a perpetuar el capitalisme

monopolista d'Estat, tots dos són defensors de l'Estat feixista espanyol, en definitiva, tots dos actuen com un únic partit a l'hora de defensar a la burgesia i els seus interessos.

Segons el ministre de l'Interior del Govern espanyol, Fernando Grande Marlaska, les condecoracions rebudes pels agents estan recollides en els articles 4,5,6,7 i 8 de la Llei 5/1964 de Condecoracions Policials. Les medalles atorgades comporten un sou vitalici d'entre el 20% i el 10% del seu sou, evidentment, pagat amb els nostres impostos. El nombre de policies que han rebut la condecoració no ha sortit a la llum. I és que per més que pretenguin pintar aquest acte com a heroic i meritori, sota tota aquesta façana únicament queda la vergonya dels botxins de les aspiracions democràtiques de tot un poble. No hi ha orgull ni heroisme en confiscar urnes ni en apallissar i disparar pilotes de goma contra gent indefensa, per més que patèticament s'esforçin en fer-nos creure el contrari.

Els condecorats únicament són uns mercenaris que van agredir a un poble desarmat i pacífic, llorejats per un ministre al qual el Tribunal Europeu de Drets Humans, el Comitè Europeu per a la Prevenció de la Tortura i diversos magistrats de l'Audiència Nacional acusen d'encobrir tortures i critiquen l'absència de garanties cap a alguns detinguts sota la seva custòdia quan aquest era jutge. No se'ns ocorre una imatge més transparent del que és aquest Estat feixista i de com les seves diferents institucions van de la mà amb un mateix objectiu.

El que per a nosaltres no és més que un dels actes més covards i obertament reaccionari per part de l'Estat en els últims anys, per a les institucions d'aquest mateix Estat van «*posar de manifest excepcionals qualitats de patriotisme, llealtat o abnegació*» van mantenir el “*prestigi de la Corporació*» i va ser «*tuna actuació exemplar i extraordinària, destacant pel*

seu valor, capacitat o eficàcia reiterada en el compliment d'importants serveis» acreditant així les medalles de la vergonya.

No obstant això, el poble català no ha d'espantar-se davant la xerradissa militarista i feixista del ministre i de l'Estat al qual representa, així com no es va espantar davant les amenaces, porres i pilotes de goma. Tant els dies anteriors al Primer d'Octubre, com durant aquest i els dies posteriors, el nostre poble va mostrar devant del món la brutalitat de l'Estat i va lluitar per exercir el seu dret democràtic a l'autodeterminació.

Dies com l'1 d'octubre demostren que són la classe obrera i les classes populars organitzades les que lluiten, les que posen el cos, les que ho donen tot, les úniques capaces d'enfrontar-se a la barbàrie i defensar-se a si mateixes, l'únic subjecte transformador de la societat i revolucionari. És per això que el Partit Comunista Obrer de Catalunya defensa la necessitat d'enfortir l'organització del poble treballador, elevar-lo políticament, i unir-lo en termes de classe conformant el Front Únic del Poble que unifiqui totes les lluites de la classe obrera i les classes populars en una única lluita de classe contra el capitalisme monopolista d'Estat i per la construcció del Socialisme.

Prou de brutalitat feixista contra Catalunya!

A baix l'Estat feixista espanyol!

Per la unitat i organització de totes les classes populars en el Front Únic del Poble!

Barcelona, 6 de maig de 2020.

Comitè Nacional del Partit Comunista Obrer de Catalunya
(P.C.O.C.)

El gobierno “progresista” condecora a los que hostiaron al pueblo catalán con más contundencia el 1 de octubre

Mientras en Cataluña se abre una investigación judicial contra unos policías por uso excesivo de la fuerza durante el referéndum del Primero de Octubre del 2017, desde el Ministerio del Interior del Gobierno de España, se les condecora con medallas y se les conceden pagas vitalicias exactamente por el mismo motivo.

En un primer momento, la Generalitat cifró los heridos durante el referéndum en 893 personas. Sin embargo, tras varios nuevos informes, el Departament de Salut ha llegado a compendiar 1.066 heridos, 23 de ellos mayores de 79 años y dos de ellos menores de 11 años a causa de las cargas policiales. Por su parte, la delegación del Gobierno español en Cataluña estipuló la cifra en 800 heridos, de los cuales nueve eran policías nacionales, dos Guardias Civiles y un Mossos d'Esquadra. Pese a estos bailes de cifras, lo que quedó claro tras las imágenes registradas durante aquella jornada, es que la policía se ensañó de forma violenta contra gente desarmada que pretendía ejercer su derecho democrático a la autodeterminación.

El gobierno de Rajoy mandó a los policías a reprimir por la violencia y el gobierno de Pedro Sánchez y Pablo Iglesias los condecora ahora, demostrando así que por más teatros que monten las diferentes fuerzas políticas de la burguesía en el Parlamento español, en las cuestiones más básicas están de acuerdo. Ambos gobiernos están de acuerdo en perpetuar el capitalismo monopolista de Estado, ambos son defensores del Estado fascista español, en definitiva, ambos actúan como un

único partido a la hora de defender a la burguesía y sus intereses.

Según el ministro del Interior del Gobierno español, Fernando Grande Marlaska, las condecoraciones recibidas por los agentes están recogidas en los artículos 4,5,6,7 y 8 de la Ley 5/1964 de Condecoraciones Policiales. Las medallas otorgadas comportan un sueldo vitalicio de entre el 20% y el 10% de su sueldo, evidentemente, pagado con nuestros impuestos. El número de policías que han recibido la condecoración no ha salido a la luz. Y es que por más que pretendan pintar ese acto como heroico y meritorio, tras toda esa fachada únicamente queda la vergüenza de los verdugos de las aspiraciones democráticas de todo un pueblo. No hay orgullo ni heroísmo en incautar urnas ni en apalizar y disparar pelotas de goma contra gente indefensa, por más que patéticamente se esfuerzen en hacernos creer lo contrario.

Los condecorados únicamente son unos mercenarios que agredieron a un pueblo desarmado y pacífico, laureados por un ministro al que el Tribunal Europeo de Derechos Humanos, el Comité Europeo para la Prevención de la Tortura y varios magistrados de la Audiencia Nacional lo acusan de encubrir torturas y critican la ausencia de garantías hacia algunos detenidos bajo su custodia cuando éste era juez. No se nos ocurre una imagen más transparente de lo que es este Estado fascista y de como sus diferentes instituciones van de la mano con un mismo objetivo.

Lo que para nosotros no es más que uno de los actos más cobardes y abiertamente reaccionario por parte del Estado en los últimos años, para las instituciones de ese mismo Estado “pusieron de manifiesto excepcionales calidades de patriotismo, lealtad o abnegación” mantuvieron el “prestigio de la Corporación» y fue “una actuación ejemplar y extraordinaria, destacando por su valor, capacidad o eficacia

reiterada en el cumplimiento de importantes servicios» acreditando así las medallas de la vergüenza.

Sin embargo, el pueblo catalán no debe asustarse ante el parloteo militarista y fascista del ministro y del Estado al que representa, así como no se asustó ante las amenazas, porras y pelotas de goma. Tanto los días anteriores al Primero de Octubre, como durante éste y los días posteriores, nuestro pueblo mostró ante todo el mundo la brutalidad del Estado y luchó por ejercer su derecho democrático a la autodeterminación.

Días como el 1 de octubre demuestran que son la clase obrera y las clases populares organizadas las que luchan, las que ponen el cuerpo, las que lo dan todo, las únicas capaces de enfrentarse a la barbarie y defenderse a sí mismas, el único sujeto transformador de la sociedad y revolucionario. Es por ello que el Partit Comunista Obrero de Catalunya defiende la necesidad de fortalecer la organización del pueblo trabajador, elevarlo políticamente, y unirlo en términos de clase conformando el Frente Único del Pueblo que unifique todas las luchas de la clase obrera y las clases populares en una única lucha de clase contra el capitalismo monopolista de Estado y por la construcción del Socialismo.

¡Basta de brutalidad fascista contra Catalunya!

¡Abajo el Estado fascista español!

¡Por la unidad y organización de todas las clases populares en el Frente Único del Pueblo!

Barcelona, 6 de mayo de 2020

Comitè Nacional del Partit Comunista Obrer de Catalunya
(P.C.O.C.)